

bør påkalde sig myndighedernes opmærksomhed.

I forbindelse med transporterne finder SiD, at det vigtigste er, at der forefindes et rapporteringssystem, således at danske myndigheder er bekendt med en transports eksistens, samt at det er muligt for både reder og myndigheder at identificere den endelige afskiber og modtager.

Specialarbejderforbundet anser derfor, at [tilladelses]modellen i »ren« form vil være at foretrække. Vi mener ikke, at en sådan løsning vil være vanskelig at administrere for rederierne, idet sådanne transporter vil være tilrettelagt og planlagt med en tidshorisont, således at en tilladelse ville kunne blive ekspederet.

Vi ønsker at påpege, at der fra både EU-lande, NATO-lande og OECD-lande har fundet transporter sted til krigsførende magter, undertrykkende regimer, private våbenhandlere, organisationer etc. På trods af officiel restriktiv lovgivning. Fra en række havnebyer i ovennævnte lande er våben ligeledes ved hjælp af frihavnsstatus eller manglende kontrol blevet udskibet i massivt omfang.

Specialarbejderforbundet finder derfor ikke, at »kombinationsmodellen« vil kunne indebære det nødvendige element af sikkerhed for besætningen. Skulle kombinationsmodellen anvendes, opfordrer vi til, at kun de lande, som Danmark med stor sikkerhed ved udøver den nødvendige kontrol, bliver optaget på listen.»

7.3.5 Konklusion

Efter arbejdsgruppens opfattelse må en ren tilladelsesmodel frarådes, da den må forventes blive meget tung at administrere, og i mange tilfælde kun vil have meget begrænset merværdi i forhold til våbeneksportkontrollen i det land, hvorfra våbnene transporteres. En sådan ordning vil endvidere indebære stor risiko for at skade danske transportørers konkurrenceevne.

Valget mellem en forbudsordning og en kombinationsordning må efter arbejdsgruppens opfattelse bero på en politisk afvejning af fordele og ulemper ved de to modeller. Arbejdsgruppen finder derfor ikke grundlag for at anbefale den ene model frem for den anden.

7.4. Afgrænsning af våbentransport og våbenformidling

Med henblik på at sikre sammenhæng mellem de kommende regler om våbentransport og de regler, som arbejdsgruppen senere skal komme med forslag til med henblik på at implementere Rådets fælles holdning om våbenformidling, jf. afsnit 3.7., har arbejdsgruppen overvejet, hvorledes våbentransport og våbenformidling bør afgrænses overfor hinanden.

Det er arbejdsgruppens opfattelse, at hverken transport af våben eller arrangering af transport af våben bør anses for våbenformidling. I det omfang der indføres krav om tilladelse til transport af våben mellem (visse) tredjelande, bør der således ikke tillige stilles krav om tilladelse til formidling af aftalen om samme transport.

7.5. Straffebestemmelsen

7.5.1. Den strafbare handling

Arbejdsgruppens har udarbejdet to alternative forslag til ændring af våbenloven, jf. afsnit 8. I det ene forslag (forbudsmodellen, jf. afsnit 7.3.1.) består den strafbare handling i at transportere våben mv. i strid med et forbud mod at transportere våben til visse lande. I det andet forslag (kombinationsmodellen, jf. afsnit 7.3.3.) består den strafbare handling i at transportere våben uden fornøden transporttilladelse. Endvidere forbydes det i begge modeller at transportere skydevåben mv. mellem lande, hvis der ikke foreligger de fornødne udførsels- og indførsels-tilladelser i henhold til lovgivningen i henholdsvis eksport- og importlandet.

Uanset hvilken model der vælges, vil den strafbare handling således bestå i at »transportere« våben. Såvel indgåelse af aftaler om transport, instruktion om indgåelse eller udførelse af sådanne aftaler som fysisk gennemførelse af transport vil være omfattet heraf.

Efter arbejdsgruppens opfattelse bør de foreslåede regler have universel gyldighed, så en våbentransportør er forpligtet til at iagttage bestemmelsen, uanset om der anvendes dansk registrerede fly/skibe eller andre transportmidler, og uanset om transporten i øvrigt kan henføres til det danske territorium eller ej.

Det skal dog fremhæves, at reglernes rækkevidde begrænses af reglerne om dansk straffemyndighed, jf. nærmere herom afsnit 7.5.3.